

కొండవీడు గోపాల కృష్ణమూర్తి.

అది రోజు ఇందిరాదేవికి దుర్దినం. పొద్దు ప్నే లేచి ఎవరి మొహం చూసిందో! ఆనాడు జరిగినటువంటి పరాభవం ఆమెకు తన ఇరవై సంవత్సరాల జీవితంలోనూ ఎన్నడూ జరగలేదు.....

కనీసం ఇందిర అట్లా భావించింది. నిజానికి ఆమె నాలుగు సంవత్సరాల క్రితం వరకూ ఊరూపేరూ లేకుండా ఉండింది. టాకీలలో ప్రవేశితామని ఆమె చేసిన ప్రతి ప్రయత్నానికీ ఒకప్పుడు చుక్క ఎదురవుతూఉండింది. ఆఖరుకు అవకాశం దొరికినప్పుడు కూడా ఏదో చిన్న వేపం ఇచ్చారు. అదృష్టవశాత్తూ ఆ టాకీ పూర్తి అయిన తరువాత దాని గతి ఏమయిందో ఎవరికీ తెలియదు. ఆ తరువాత మళ్ళీ పనినెల్లపాటు ఇందిర స్టూడియోల చుట్టూ వృధాగా తిరిగింది. చివరకు ప్రస్తుతం ఆమె పనిచేస్తున్న స్టూడియోలో ఇందిరకు ప్రవేశం దొరికింది. స్టూడియోవారు ఆమెను ఆభిమానించి మంచి పాత్రలిచ్చి గడిచిన రెండు సంవత్సరాలనించి ఆమెకు అందలం పడుతున్నారు. నెలకు ఆరువందలు జీతం ఇస్తున్నారు. ఆమె పేరుకూడా ఈనాడు దేశమంతటా ఒక మోస్తరుగా తెలిసిపోయింది. ఆమెను పెద్ద పెద్ద తారలతో జతచెయ్యక పోయినప్పటికీ విమర్శకులు ఆమెను గురించి నూటికీ ఊటికీ నాలుగు మంచి ముక్కలు రాస్తూండటం కద్దు.

కాని ఇందిర ఈరోజున తన జీవితాన్ని జ్ఞాపకంచేసుకున్నదంటే అది ఇరవై సంవత్సరాల జీవితంకాదు, గడిచిన రెండు సంవత్సరాల జీవితమే. తన కిచ్చంటేని విష

యాలు మరిచిపోవటంలో—సంపూర్ణంగా మరిచిపోవటంలో—ఇందిరను మించిన వాళ్లు ప్రపంచంలో ఎవరూ ఉండరు. అందుకే ఆమె, తన జీవితంలో తన కీనాడు జరిగిన పరాభవం ఎన్నడూ జరగటం లేదనుకోవటంలో వింత ఏమీలేదు.

గాయం కిరిలికప్పుడు దాన్ని కెం కుతూఉండటం వివేకమైన పనికాదు. దాని విషయమే ఆలోచించటంకూడా అటువంటిదే అయిన గాయాన్ని కొండంతగా భావించటం కూడా తెలివితక్కువ పనే. కాని ఈ సంగతులు ఇందిరకు తెలియవు. నాలుగున్నరకు స్టూడియోనించి బయలుదేరింది లగాయతు ఇప్పటివరకూ పరాభవాన్ని ఆమెను ఒకేవిధంగా దహించేస్తున్నది. మరొక పది పన్నెండు సంవత్సరాల లోపల ఆ మంట కించి త్తయినా ఉపశమించే లక్షణాలు ఈ తుణుంవరకూ ఏమీలేవు.

ఎందుకుంటే? తనను ఇంతకాలమూ దేవతకింద చూస్తూఉండినవాళ్ళందరి ఎదటా తన కింత పరాభవమైనతరువాత! స్టూడియోలో ప్రతి నాకరూ, కుర్రాడూ తన విషయం చెప్పుకుని ఇంకా నవ్వుతూ ఉండిఉండాలి. తనను ఇంతకాలమూ గొప్పగా చూసినందుకు వాళ్లంతా పశ్చాత్తాపపడుతూ ఉండిఉండాలి. ఇక తాను

జీవించివున్నంతకాలమూ తాను కనపడి నప్పుడల్లా వాళ్లు లోపల నవ్వుకుంటారు, తనను గురించి అలుసుగా అనుకుంటారు... ఇక మళ్ళీ తాను స్టూడియోలో అడుగు పెట్టబోయింది గనకనా—ఆ గంగూలీ వెధవ డైరెక్టరుగా ఉన్నంతవరకూ! బెంగాలీ మొహమాటా వాడూనూ! ఇంతవాడు లేదని కలకత్తానించి బోలెడంత ఇచ్చి తెస్తే వాడికి మనుష్యులమీద గౌరవం ఏం ఉంటుంది? వాడు తన ఇష్టంవచ్చి నట్టు ప్రసర్తించక ఏం చేస్తాడు? ... ఎంత పొగరు వాడికి! తనకు పనిపేను "టేక్స్" ఇస్తాడా — ఒక్క నాక్యంకోసం! తనకు ప్రేమఅంటే ఏమటో తెలియ దంటాడా? తాను స్టంట్లు పిచ్చి గ్లలో నాలుకా చాత్రకు పనికివస్తుం దంటాడా? ... తన కోసం కాలుకాలిన పిట్టలల్లే తిరిగినవాళ్లు న్నారని ఆ గంగూలీకి ఏం తెలుసునూ? తనను ఎంతమంది ప్రేమించారో, తన ప్రేమకు ఎటువంటివాళ్లు పాత్రులైనారో తాను చూశాడా? ... వెధవ బెంగాలీ బాబు! వెధవ గంగూలీ!...

కొత్తగా కలకత్తానించి దిగుమతి అయిన గంగూలీని చూస్తే స్టూడియో ప్రాప్రయిటరు దగ్గరనించి స్టూడియో వడ్రంగుల వరకూ ఆపారమున భక్తిఅనీ, ఆశనిచేత తప్పు పట్టించుకోవటం తనకు నామోషీ

అని ఎవరూ అనుకోరనీ, తాను స్టూడియోలో గంటన్నర వ్యర్థంచేసి మూడు నాలుగువందల అడుగులు ఫిలిం పాడుచేసి డైరెక్టరు కోరికవిధంగా ఒక్క వాక్యం చెప్పలేకపోవటం గురించి అందరూ అప్పుడే మరిచిపోయినారనీ ఇందిరకు తెలియలేదు. అదీ గాక ఇందిర గంగూలీ వచ్చిన కొత్తలో ఆతని తెలివితేటలను గుర్తించ గలిగింది. అంతే దాకా ఎందుకు? ఈ రోజు రెండున్నర వరకూ గంగూలీ అంటే ఆమెకూ భక్తి ఉండింది. కాని ఆ విషయం ఆమె కప్పుడు జ్ఞాపకంలేదు. ఆమె మరుపున గురించి ఇంతకుముందే చెప్పాను కాదా!

"ఈ రోజుకు పూటింగు పూర్తి అయింది" అని డైరెక్టరు అకపూర్వమే ఇందిర ఇవళికి కచ్చేసింది. అక్కడినించి ఎవరితోనూ మాట్లాడకుండా నేరుగా తన ఇంటికి, మైలుదూరమూ కాలి నడకనే, వచ్చేసింది.

ఇందిరకు ఇంటిదగ్గర ఒక పావుగంట సేపయినా తోచలేదు. తనకోసం ఎవరైనా వస్తారేమో, ఎవరైనా పిలుస్తారేమో, ఎవరినీ చూసేటందుకు గాని, ఎవరితోనూ మాట్లాడేటందుకు గాని తగిన స్థితిలో లేదు ఆమె మనస్సు. ఎక్కడికైనా వెళ్లాలి—ఎక్కడికైనా సరే, ఎవరూ లేనిచోటికి.

ఇందిర చప్పున లేచి అలవాటు చొప్పున అద్దం లో చూసుకోగానే మొహాన "మేకిప్" కనిపించింది. వెంటనే ఆమె బాత్ రూమ్ కు వెళ్లి మొహం శుభ్రంగా కడుక్కుని, కొంచెం క్రిమ్

★ ఆత్మ పరీక్ష ★

వేసుకుని కొద్దిగా పాడరు తగిలించి, కట్టుకున్న చీర మార్చి, చెవుల లోలాకులు మార్చి, చేతి సంచి పట్టుకుని, వంటకూడా చేసే నాకరుతో రెండు ముక్కలు మాట్లాడి బయటికివచ్చింది.

“టాక్సీ తీసుకురానా, ఆమ్మో?” అంటూ నాకరు వెంటపడ్డాడుకాని ఇందిర వినిపించుకోలేదు. ఆమె వీధిలోకి రాగానే కాళీగా వెళుతున్న టాక్సీ ఒకటి ఆమెనుచూసి ప్రశ్నార్థకంగా వేగం తగ్గించింది. ఇది ఒక శకునంగా పరిగ్రహించి ఇందిర టాక్సీని ఆపి అందులో ఎక్కింది.

టాక్సీవాడు ఎక్కడికిపోవాలన్నాడు. “గేట్ వే!” అని చెప్పింది ఇందిర ఆలోచించకుండా. తీరా టాక్సీ టాజ్ హోటలు పరిసరాలకు చేరినతరువాత అక్కడి జనాన్ని చూడగానే ఇందిరకు చెప్ప శక్యంగాని గోత పుట్టింది. అందరినీ ఎగిన మొహాలల్లనే అనిపించినై. తాను అక్కడికి ఎందుకువచ్చానా అని ఆశ్చర్యపడతూ, “ఇక్కడకాదు, కొలాబా బీచ్ కి పోనీ!” అన్నదామె.

కొలాబా బీచ్ మీద విశేషం జనం లేదు, అంతా ప్రశాంతంగా ఉన్నది. కాని ఇందిర కళ్లకు ప్రపంచమంతా తన జీవితం మోస్తరుగానే చిక్కుచిక్కుమంటున్నట్టుంది. తనను తాను మరిచిపోవాలంటే ఒంటరిగా కూర్చోవటంకాదు, జనం వధ్యపడటమే— గేట్ వే దగ్గర చేరే రకం జనంకాదు.

“చాహితీకి పోనీ!” అన్నది ఇందిర. టాక్సీ మళ్లీ కదిలింది. చాహితీ జనంతో కిక్కిరిసిఉంది. గేట్ వే దగ్గర చేరే జనం ఏదోచేస్తున్నట్టు ఏమో ఆనందిస్తున్నట్టు కనిపిస్తుంది. చాహితీలో చేరే జనానికి వరమరాలు తినటంతప్ప చేసేందు కేమీ లేదు. అక్కడకూడా ఆగబుద్ధిపుట్టలేదు ఇందిరకు.

ఆమె చేతిగడియారంలో ఆరున్నర కావస్తున్నది. దగ్గరలోఉన్న సినిమా ఏదైనా అందుకోవటానికి తైము. తన్ను తాను మరిచిపోవటానికి లోకాన్ని మరిచిపోవటానికి అంతకంటే మంచిఉపాయం ఏముంటుంది ?

“సాఫేసినిమాకు పద!” అన్నది ఇందిర టాక్సీవాడితో. టాక్సీ సాండ్ హార్ స్టు గోడ్డులోకి తిరిగి మళ్లీ లాంగ్ టున్ గోడ్డులోకి తిరిగి కొంతదూరంవెళ్లి కుడి వైపుకి జరిగి “సాఫే” సినిమాముందు ఆగింది. ఇందిర దానిలోనించి దిగి డబ్బీచ్చి టాక్సీని పంపేసి లోపల ప్రవేశించింది.

భరతనాట్య భంగిమలు: ౧.

సాఫే నాథ్ — తంగమ

ఆనాడు “సాఫే”లో ఆడుతున్న చిత్రం “ది బ్రెడ్ కిమ్స్ హోమ్”. అందులో పటించినవారు క్లాడెట్ కొల్బర్నూ, ఫ్రెడ్ మాక్ మరే, రాబర్ట్ యంగ్ వగైరాలు. ఇందులోకూడా ఇందిరకు అసంతృప్త్యేకయింది. ఆమెకు ఫ్రెడ్ మాక్

మురేనుమాస్తే ఎందుకో పరమఅసహ్యం. మరీ అతని మూతి—

కాని అక్కడ వెట్టిఉన్న ఫోటోలవంక చూసేటప్పుడు ఇందిర ఫ్రెడ్ దీనితప్ప ఇంకెవర్నీ చూడలేదు. ఆమె శ్వశ్శ్శ్వంలా ఉన్న విశేషమే ఆది. అతన్నీ అతని మూతినీ చూడటమూ, చూసి ఆసహ్యించుకోవటమూ పూర్తిచేసి ఇందిర వెనక్కు తిరిగి అత్యాశ్వశ్వంలా ఉట్టాగే నిలబడి పోయింది ఆమె వెనకే నిలబడి ఆ ఫోటోల వంక చూస్తున్నాడు — ఫ్రెడ్ మాక్ మరే!

అనిపించింది ఇందిరకు. ఆమె సహజంగా అతనికి ఫ్రెడ్ దీ తెరమీద ప్రదర్శించే గుణాలన్నీ ఆపాదనచేస్తున్నది. కాని ఆమె అనుమానానికి తగినట్టే ప్రవర్తిస్తున్నాడు ఈ కుర్రవాడకూడా.

మొదటిసంగతి అతను ఆమెను చూసి నట్టేలేదు అతని వాలకంచూస్తే. కావాలని అతను తనను చూడనట్టు నటిస్తున్నాడనుకున్నది ఇందిర. తనను చూడటమే కాక గుర్తుపట్టికూడా ఉండాలి. తనను తెరమీద తప్పక చూసిఉంటాడు, తనఫోటో పత్రికల్లో చూసిఉండకపోవటం ఆసంభవం. మళ్లీ తనవంక చూస్తాడో లేక చూడనట్టుగానే అవతలికి వెళ్లిపోతాడో, ఏం చేస్తాడో చూతామని ఆమె కొంచెం ఎడంగా జరిగి అక్కడే నిలబడింది.

ఆమె కోరిక త్వరలోనే నెరవేరింది. ఆ కుర్రవాడు ఫోటోలుచూడటం పూర్తి చేసి ఆమెవంక చూడకుండానే టిక్కెట్లు కొనుక్కునే చోటికి వెళ్లాడు. ఇందిరకు ఒళ్లు మండిపోయింది. ఆమె అతన్ని వెంబడించింది. అతను తనవైపు మళ్లీచూసి తీరాలి. చూడకపోతే ఆమె ఆత్మకు తృప్తికలిగేట్లులేదు. అతను తనకేసి ఎందుకు చూడకపోవాలి? తను అంత అసహ్యంగా ఉండా? లేక అతను మనిషి కాదా? జితేంద్రియుడా? అది తెల్సుకునితీరాలనుకండి ఇందిర. ఆమెకు జితేంద్రియాలలో కిశ్వాసంలేదు. అదికూడా ఆమె శ్వశ్శ్శ్వంలా ఒక ముఖ్యమైన లక్షణమే.

• అతను రూపాయిచేదా టిక్కెట్లు కొనుక్కుంటున్నాడు. ఇందిర ఎన్నడూ— అంటే ఈ రెండుసంవత్సరాల కాలం లోనూ— రెండరూపాయిల పాకలాకు తక్కువ టిక్కెట్లతో సినిమా చూడలేదు. కాని ఈనాడు సాహసించింది. ఆ కుర్రవాడు టిక్కెట్లుతీసుకునే లోపలే తనకూడా వెళ్లి దాదాపు అతన్ని ఆనుకుని నిలబడి తనచెయ్యికూడా వెట్టింది.

ఆవిధంగా అతను ఆమెవంక చూడకలిసివచ్చింది. కాని ఇందిరకు తృప్తికలగలేదు. అతను తనవంక ఒకసారిచూసినవాడల్లే చూడలేదు మొదటిసారి — జన్మలో మొదటిసారి — చూస్తున్నట్టు చూశాడు. వైగా అతను ఆమెనుచూసి గుర్తుపట్టికట్టు కనిపించలేదు, అఖరుకు ఎకరో స్ఫురించినట్టుయినా కనిపించలేదు. ఇది చాలనట్టుగా అతను తనవైపుచూసిన చూపు చాలా వాడిగా “ఎందుకంత తొం

కనీసం ఆ కుర్రవాడెవరో అచ్చగా ఫ్రెడ్ మోస్తరుగానే ఉన్నాడు. అదే జుట్టూ, అదే మూతినూ ఇందిర కాస్తేపు తనకళ్లను నమ్మలేకపోయింది. ఆమె అతని వంక తేలిపాడచూడసాగింది. అతను దాదాపు ఆరడుగుల ఎత్తున్నాడు. చాలా మితభాషీ, పరుషమైన వాక్కుగలవాడూ

ఆ త్మ ప రీ క్ష

భరతనాట్య భంగిమాలు: ౨.

దరపడతావు? నాపని అయేదాకా ఆగ లేవా?" అన్నట్లున్నది.

ఇందిర టిక్కెట్టుకొనుక్కుని చిల్లర డబ్బులు తీసుకుని అటూ ఇటూ చూసే టప్పటికి ఆ కుర్రవాడెక్కడా కనిపించ లేదు. ఆమె గబగబా హాలులోకి వెళ్లి అతను ఒక కుర్చీలవరకు మధ్యగా ఒంట రిగా కూర్చుని ఉండటం చూసింది. అతనికి కుడివైపున ఒక కుర్చీ, ఎడమవైపున రెండుకుర్చీలూ ఖాళీగా ఉన్నాయి. కావాలంటే ఇందిరకు ఇంకా ఇతర ఖాళీకుర్చీలు చాలా ఉన్నాయి; కాని అతనిపక్కనే కూర్చోవటానికి నిశ్చయించుకున్నామె. అప్పటికి అతని ఎడమవైపున ఉన్న కుర్చీ లలో ఒకదానిలో కూర్చోవచ్చును; ఇంకొకటి ఆనీ చెయ్యలేదు—అతని మీదుగా వెళ్లి అతని కుడిపక్కన ఖాళీగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నది. అతను తనవంక టిక్కెట్టుతీసుకొనేవంటి చూసినట్టే మాస్తున్నాడని ఊహించి ఆమె గమనించ నట్టు నడిచింది. ఆమె కుడిపక్కన ఉన్న పొన్నీవెద్దనుండి సవినయంగా తనకుర్చీ లో సాధ్యమైతే చిన్నవాడై కూర్చుని దీక్షగా తెరవంక మాస్తుఉండటం కూడా గమనించింది. నలభై వాటిని పొన్నీ వెద్దనుండి ఎవరూ ఆమెకు అర్థమయే వాడు కాదు.

సినిమా ప్రారంభమయింది. చిల్లర చిత్రాలన్నీ ఆయిపోయిన తరువాత అసలు చిత్రం ప్రారంభమయింది. డ్రెడి తెర మీద కనిపించగానే ఇందిరకు విచిత్ర మైన వికారంకలిగింది. అతన్ని చూస్తే తనకు అసహ్యంకావచ్చును కాని అతను మరొకవిధంగా ఉంటే తన కిష్టంలేదని ఆమె కనుక్కున్నది. క్లాడేట్ అతన్ని పీడించటం ఇందిరకు నచ్చింది. డ్రెడి వంటి ఆరణ్యపుగాన్ని పీడించటంలో సరదా లేకపోలేదు. తన కటువంటి అవ కాశందోగకలేదు. తను ఎరిగిఉండిన మగ వాళ్లంతా తన దగ్గరికి చేతులు చాచివచ్చి తన సాన్నిధ్యంలో భావఅయిపోయిన వాళ్లే. ఆ రకం మగవాణ్ణి చూస్తే ఇందిర కిష్టం అసహ్యంపుట్టింది... డ్రెడివంటి వాణ్ణి ప్రేమించటంలోకూడా సరదా ఉందా...?

ఇందిరకు ఇవాళ మరొక కొత్త అను భవంకూడా కలుగుతున్నది. ఆదివరలో ఆమె టాక్సీలుచూసినప్పుడు మైకూ, కామె రా, క్లాప్ కాలూ మొదలైనవి జ్ఞాపకం రాకుండా చూడగలిగేది కాదు. ఆమెకు వెనక ఎప్పుడో ఎవరో సలహా ఇచ్చారు, టాక్సీలు అట్లా చూడమని. కాని ఈనాడు తన కళ్ళెవదట నిజంగా ఏనో జరుగు తున్నట్టుంది. మూడు సువత్సగాలనించీ అయిన అలవాటు ఈ రోజున మాయ మయింది.

ఇంటర్వెయ్ ఇందిర పక్కన కూర్చున్న కుర్రవాడు లేచి బయటికి వెళ్ళాడు. అతనితో ఆమె నోరువిప్పి ఒక్కమాట అయినా మాట్లాడకపోయినప్పటికీ తన పక్కన అతను లేకపోగానే ఆమె ఒంటరి గత్తె అయిపోయినట్టు భావించింది; అతను మళ్ళీ రాడేమో, వచ్చి మరొకవోట కూ ర్చుంటాడేమో అని భయపడసాగింది.

నిజానికి ఆమె మనసులో కలిగిన గాయానికి అతను మందుమానిగా పని చేశాడు. అతన్ని చూసినక్షణంనుంచీ ఆమె తన్ను తాను మరిచిపోగలిగింది, తన సుబంధించని విషయాలను గురించి ఆలో చించగలిగింది. జరిగిన గంట కాలంలోనూ అతను నిమిషంపాటుయినా ఆమె మన సులో లేకుండా పోలేదు. అందుకు తెరమీది డ్రెడి చాలా సహాయంచేశాడు ... అసలు తనపక్క కుర్రవాణ్ణికూడా ఇందిర డ్రెడి అనే తన అంతరాత్మలో సంబోధిస్తున్నది!

అతను మళ్ళీ తిరిగరావచ్చు, యదార్థ ఫ్లానంలో కూర్చున్నాడు. అప్పుడు తెలి సింది ఇందిరకు— అతని పోక వల్ల తన మనసు ఎంత ఆరాటపడింది. అత నెవ రో సామాన్యడై ఉండవచ్చును; తాను పేరు ప్రఖ్యాతులు గల తార. ఈ రెండు విషయాలూ ఆమెకు ఆక్షణంలో తెలి యవు.

సినిమా ఆఖరయేసరుయానికి ఇందిరకు ఆలోచన వచ్చింది. తనకీ కుర్రవాడు మంచి గీటురాయి. అతన్ని లోబరుచు కోగలిగితే, అతన్ని ఆకర్షించగలిగితే తనకు ప్రేమఅంటే ఏమిటో తెలిసినట్టేనా? ఆత్మపరీక్ష చేసుకోవటానికి ఇంతకంటే మంచి అవకాశం ఎప్పుడు దొరుకుతుంది?

గో పీ నా థ్

చిత్రం పూర్తికాగానే అతనివెంటనే ఆమె బయటికి నడిచింది. ఆమె తన్ను అనుసరిస్తున్న సంగతి తెలియనట్టే అతను వెద్ద వెద్ద అంగుళావేసుకుంటూ ఆమెకు అందకుండా నడిచిపోసాగాడు. ఇందిర ఎన్నైనా మాస్తున్నారేమో అని లక్ష్యం కూడా చెయ్యకుండా చిన్న పగుతీసి అన్నీ అందుకుని మెల్లగా అతని చెయ్యి తాకి "నేనుకూడా వస్తున్నాను, ఉండండి," అన్నది.

అతను ఆశ్చర్యంతో ఆమెవంకచూసి "ఎక్కడికి?" అన్నాడు. "మీరెక్కడికి?" అన్నది ఇందిర. "బోర్ బంకర్." "నా టాక్సీలో మిమ్మల్ని ఆక్కడ దించి నేను ఇంటికిపోగలను రండి" "థాంక్స్! నేను ట్రాములో పోతాను." "వద్దు. టాక్సీలో రండి నాకేమీ శ్రమ లేదు."

డ్రెడి తికమకపడితే ఎట్లా ఉం టుందో ఇందిర కొంచెం నమూనా చూసింది. ఎన్నడూ ఎగనీ ఆడది తన టాక్సీలో రమ్మంటే ఎవరైనా తికమక పడతారు. కాని ఆ కుర్రవాడు ఒక్క టుణం ఆలోచించి, "నాకేమీ ఆర్థంకావ టుంటేదు. పదండి!" అన్నాడు. ఇందిర కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా నవ్వి దారితీసింది. ఆ కుర్రవాడి ప్రాణానికి సాశ్చాత్య శీవి తం తల్లకిండులై నట్టుగా ఉంది. పర్యవ సాసం ఒకటే ననుకున్నాడు—తన చెయ్యి కొంతవరకు తడికావటం.

తీరా టాక్సీ బోర్ బంకర్లో ఎంపైర్ హోటలు ముందాగి, అతను దిగబోతుం డగా ఆమె, "మీరు మాఇంటికి వచ్చే య్య కూడదూ భోంచేసిపోవచ్చును," అన్నది. "కుమించాలి." "అట్లా అంటే కాదు. మీరు తప్పక రావాలి."

ఆ కుర్రవాడు తెచ్చిన తలుపు మళ్ళీ మూసి కూర్చున్నాడు. ఇందిర ద్వైవ రుకు తన ఇంటి ఎడ్రను ఇచ్చింది.

ఇందిర దారిపొడుగునా వసపోసిన పట్టణాదిరిగా వాగసాగింది. ఆమె గొంతులో ఉన్న విజయధ్వని అతనికి అర్థం కాలేదు. ఆమె సంభాషణ అతను పరధ్యానంగా వింటూ అట్లాగే అడిగినదానికి సమాధానాలు చెప్పాడు. తనకు టాకీలలో వేపం వెన్నులని ఉండి చాలా కాలంనీచీ. ఎవరైనా తీసుకుంటారా? తన ఆందం చాలుతుందా? కొంతమంది బాగా ఉండి కూడా ఫోటోలో బాగుండరు! అతను ఇంగ్లీషు టాకీలేనా దేశీయమైనవికూడా చూడటం అలవాటుందా? ఎందుకల్లా? తన స్నేహితురా లొకతే టాకీలలో చేపాలు వేస్తుంది. మంచిపనే కాని శీలం దక్కించుకోవటం కష్టం! కబుర్లు చెప్పటానికే? డైరెక్టర్లు మొహమోటుపెడతారు— బెంగాలీ డైరెక్టర్లు అయితే తప్ప. వాళ్లు వట్టి ద్రబ్బలు. బెంగాలీ వాళ్లను బొంబాయిలో అడుగు వెట్టనివ్వకూడదు. కలకత్తాలో బొంబాయి డైరెక్టర్లవరున్నారు గనక?...

టాకీ ఇందిర సహాయంతో ఆమె ఇంటి దగ్గర ఆగింది. ఇద్దరూ దిగారు. “ఇక్కడే మా స్నేహితురాలు ఉండేది!” అంటూ ఇందిర లోపలికి దారితీసింది.

“ఇందిర వచ్చిందా?” అని అడిగిందామె నొకర్నూ.

వాడు అశ్చర్యం వైకి కనిపించనీకుండా “అమ్మా?” అన్నాడు.

“ముందు మా కిద్దరికీ భోజనం వెట్టు!” “చి త్తం.”

ఇద్దరూ భోంచేశారు.

“ఇక నేను సెలవు తీసుకుంటాను,” అన్నాడతను.

“కాస్తేపు కూర్చుండి. మా స్నేహితురాలు సినిమాకు వెళ్లిందేమో. మనని పన్నెండిటివరకూ పలకరించేవాళ్లుండరు. నా కింకా నిద్రరావటం లేదు. ఒంటరిగా కూర్చోవాలి.”

“రాత్రి పన్నెండిటికి నేను హోటలుకు ఎట్లా పోగలను?”

ఇందిర సవ్యి—“పోలేకపోతే ఇక్కడే పడుకుందురు గాని. అభ్యంతరమా?”

అతను మాట్లాడలేదు. అయిదు నిమిషాలు గడిచింది. ఈ అయిదు నిమిషాలలోనూ అతను ఆమెవంక చూడలేదు, ఏమీ మాట్లాడలేదు, ఏమీ చెయ్యలేదు. అతనికి ఆడవాళ్లంటే భయమా? అయితే

ఆత్మపరీక్ష

ఇంతదూరం వస్తాడా? ఎప్పుడో తప్పించుకునేవాడు. తనలో నిజంగా ఆకర్షణ లేదా? అదివరకు తనచేత ఆకర్షించబడవాలి మాటేమిటి? తనకు వచ్చిన ప్రణయ లేఖలు? తను నిరాకరిస్తే ఏడిచినవాళ్లు? రాయిమాదిరిగా కూర్చున్న అతన్ని చూస్తున్నకొద్దీ ఇందిరకు మండిపోసాగింది. ఆఖరుకు సాహసంచేసి, కోపంవచ్చి జుట్టు పీక్కున్న సామెతగా ప్రవర్తించింది ఇందిర.

ఆమె లేచివెళ్ళి లైటాల్పేసి వచ్చి అతను కూర్చున్న సోఫామీద అతని పక్కనే కూర్చుని అతని మెడచుట్టూ చెయ్యివేసింది.

“నేను మొదటినించీ అనుకుంటూనే ఉన్నాను!” అన్నాడతను.

“అభ్యంతరమా?” అన్నది ఇందిర తన మొహం అతని మొహానికి చేర్చి.

“ఏమీలేదు!” అంటూ అతను బలమైన చేతులతో ఆమెను ఎత్తి తన ఒళ్లో కూర్చోబెట్టుకున్నాడు. ఇందిర జయించాననుకున్నది. కాని ఆ భావాన్ని తోసేస్తూ మరొక భావంకూడా ఆమె మనస్సులో వైకివస్తూఉండింది. దాన్ని ఇందిర ఆక్షణంలో అర్థంచేసుకోలేదు.

ఆ భావం ఆఖరుకు వైకివచ్చింది— అతన్ని తను జయించలేదు, తనే అతనికి ఓడిపోయింది ఇందిర. అతని స్వగృకు

భరతనాట్య భంగిమలు: 3.

తంగమణి

తన రక్తం అల్లకల్లోలమయింది, తన హృదయం దడదడలాడింది. అసానిలో ఈమణ్ణాత్మమైనా సంచలనం కలిగి ఉంటుందా? భగవంతుడు అతని హృదయంలో వెట్టిన మంచురాయి కొంచెమైనా ద్రవించి ఉంటుందా? ఇందిర నమ్మలేకపోయింది.

వెనకటి యుగాల్లో మునీశ్వరుల తపస్సును భంపరిచిన అపసరలు ఇందిర కంటెక్షులబుద్ధులై ఉండాలి, లేదా మనిషిని పరీక్షించటంలో అప్పటికీ, ఇప్పటికీ తేడా ఉండిఉండాలి. వెనకటి అపసరల లెక్కప్రకారం ఈ యువకుడు ఓడిపోయానాడు. అతని శరీరం ఇందిర వశమయింది. కాని ఇందిరకు అతన్ని జయించిన తృప్తి కలగక పోవటానికి బదులు తను ఓడిపోయినట్టు కూడా రూఢియింది. ఆమె ఆత్మపరీక్ష పూర్తియింది. ఈ కుర్రవాడు తన రక్తాన్ని మధించినట్టు అదివరకెన్నడూ ఎవరూ కలతవెట్టి ఉండలేదు.

మళ్ళీ దీవపు వెలుతుర్ని చూస్తే అతను ఎప్పటిమాదిరిగానే ఉన్నాడు. ఇంతశ్రమ పడి ఇందిర అతన్ని ఒక్క అంగుళం సమీపించలేకపోయింది!

“ఒక్కటి చెప్పు. ఏ కోరికేకావీపని?” అన్నాడతను జేబులో చెయ్యివెట్టి.

“నేనేమీ కోరలేదు,” అన్నది ఇందిర పిల్లిమాదిరిగా అయిపోయి. అతని కళ్ళవంక చూడటమైనా ఆమెకు చాతకాలేదు.

“నేను నమ్మలేకుండా ఉన్నాను,”

“నేను మిమ్మల్ని ప్రేమించి ఉండకూడదు?”

“ప్రేమకాదని తెలుసును. కనకనే అడుగుతున్నాను. డబ్బా?”

ఇందిరను శూలంపెట్టి పొడిచినట్టుయింది. ఆమె ఆబాధ వైకి కనిపించనీకుండా “కాదు. మిమ్మల్ని నేను ప్రేమించలేదని ఎట్లా తెలుసును?” అన్నది.

“ప్రేమించిన మనిషికి ఇంద్రియనిగ్రహం ఉంటుందేమో అనుకుంటాను. నన్ను ఒకరిద్దరు అదివరలో ప్రేమించారు. వాళ్లిట్లా ప్రవర్తించలేదు. నేను ప్రేమించినప్పుడుకూడా నా ప్రేమను ఇంత ఆవేశంతో ఖర్చుచేసుకోలేదు. నా అనుభవంలో ప్రేమించిన మనిషికి సాధ్యమైనంత ఎడంగా ఉండటంలో ఆందం ఎక్కువ ఉంది.”

“ప్రేమించినందుకు గుర్తు ఒకరి మొహం ఒకరు చూసుకోకపోవటమా?”

ఆత్మపరీక్ష

“నే నా మాట అనలేదు — సాధ్యమై సంత తిక్కువ మానుకోవటం. ప్రేమించినవారితో కది సాధ్యమవుతుందనుకుంటాను. చేతికి చిక్కిన సౌఖ్యాన్ని చేతి కండ్లట్టుగా పొందటం ప్రేమించినవారితో లక్షణంకాదు మొత్తానికి. ప్రేమకులు పగమలాభులు. వాళ్లు అతి స్వల్ప విషయాలనించి అమిత ఆనందం పొందుతారు. కాంక్షకంటే ప్రేమ కృతిన మెనదికాదా? సహజమైన కాంక్షే సరి అయిన మనుష్యులలో పడితే చక్కని ప్రేమ అవుతుందిమో ననుకుంటున్నాను. అయినా నేను ప్రేమ విషయంలో అల్ప సంతోషినికాను. నా ఆభిప్రాయాలు నీకు పనికిరాకపోవచ్చును.”

అల్ప సంతోషి — తనూ! తను కాంక్ష తప్ప మరెమీ ఎరగదు. అంతేకాక తను ఏ మగవాణ్ణి ప్రేమించే స్థితికి రానివ్వలేదు. తనను తను చాకచేసుకుంది. ఇంద్రియనిగ్రహంలో తనకన్నదూ విశ్వాసం లేకపోయింది. అందుచేతనే నేమో తనకు ప్రేమ సంకతి తెలియకపోవటం... ఆ కుర్రవాడు చెప్పినమాటలు సంశయించాలని ఇంద్రియం తట్టలేదు.

అతను వెళ్లిపోవటానికి ఉద్యుక్తుడయినాడు. ఆమె అతన్ని పోవద్దనలేదు. అతను ఆమెను సమీపించి రెండు చేతులతోనూ ఆమె మొహంపట్టుకుని కళ్లలోకి చూస్తూ “నాకు కృతజ్ఞత లేదనుకోకు. భగవంతుడు నీ కింత అందమైన మొహం ఇచ్చాడు. ఈ మొహంలో ప్రేమ కనిపిస్తే ఎట్లా ఉంటుందో చూడగలిగితే చాలా సంతోషించేవాణ్ణి!” అన్నాడు.

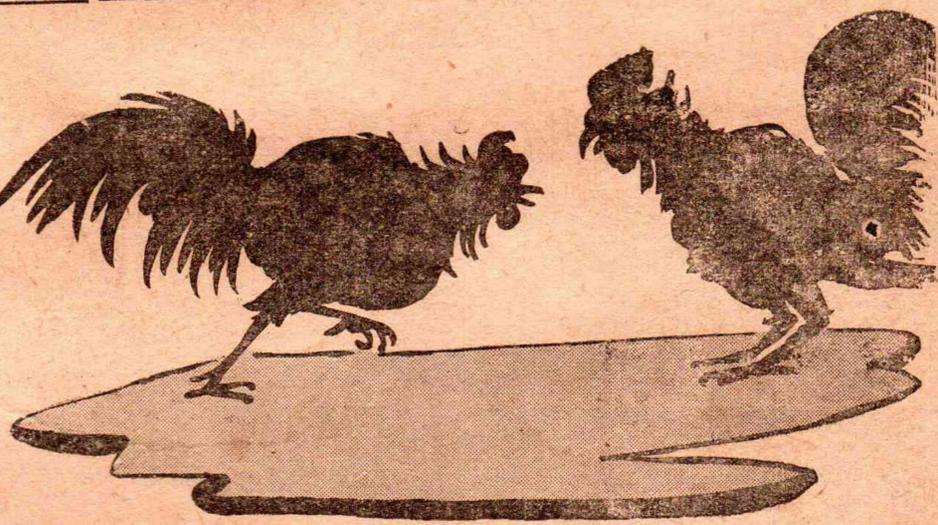
అతను వెళ్లిపోయినతరువాత దీ పం ఆరేసి ఇంద్రియ పక్కమీద అస్పష్టమైన ఆలోచనలు చేస్తూ పడుకుంది. త్వరలోనే ఆమెకు నిద్రపట్టింది. మర్నాడు ఉదయం లేవగానే ఆమె మనస్సు చాలా తేలికగానూ ఉల్లాసంగానూ ఉంది. ఆమె అర్థంచేసుకోలేకపోయింది. మళ్ళీ ఆ కుర్రవాడు జ్ఞాపకంవచ్చాడు. అతని హోటలుకు ఫోను చేతానునిపించింది. ఇంద్రియ దీపీవరు తీసికూడా మళ్ళీ వెళ్ళేసింది. అతని మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చినై.

ఆమె ఆనాడు ఘాటంగుకు పోలేదు. వంట్లో సరిగాలేదని స్టూడియోకు ఫోను

చేసింది. రోజులు గడిచినై. ఇంద్రియ పాత స్నేహితులను రానివ్వటం అప్పట్లో ఆపుదలచేసింది. ఆమెనుచూసినవారంతా “ఏమిటి విశేషం?” అని అడగసాగారు. స్టూడియోలో గంగూలీకూడా రెండు మూడు సార్లు ఆమాటే అన్నాడు.

ఇంద్రియ అప్పుడప్పుడూ వెర్రికోరిక కలిగేది, ఆ కుర్రవాణ్ణి మళ్ళీ చూడాలనీ అతనికో మాట్లాడాలనీ. పూర్వం ఎప్పుడూ ఆమె మగవాణ్ణి కేవలమూ చూడటానికే గాని మగవాడిగొంతు వినటానికే గాని అంత ఆరాటపడి ఎరగదు. కాని ఆ కుర్రవాడిమాటలు వేగవంతంగా తీసుకుని ఆమె నిగ్రహం అభ్యసించున్నది.

ఈ విధంగా నెలరోజులు గడిచింది. ఒకనాడు స్టూడియోనించి ఇంద్రియం ఒక

హా కుమారస్వామి యావవాహ్యములార! హా మంత్రదేవతా స్వాములార!
 హా కాలజ్ఞాన పాకకోవిదులార! హా భూతభుక్తి కుంభార్తులార!
 హా యహల్యా జారయతినహేతువులార! హా బలాత్కార కామాంధులార!
 హా నిరచకుళేవ హాహంకారనిధులార! హా కామవిజయ కాహళములార!
 హా ఖగేంద్రంబులార! కయ్యమున నల్లిపోవుచున్నారె దేవతాభువనమునకు!
 మీరు రంభాతిలోత్త మా మేనకాది భోగ కార్యార్థమై కోడిపుంజులార!

— వినుకొండ నల్లభరాయుడు.

స్నేహితుడు తన కారులో తెచ్చి ఇంటి దగ్గర దించి తనుకూడా దిగాడు. ఆరాత్రి అతను ఇంద్రియం మొహమోటువెట్టి అక్కడే ఉండిపోయాడు. ఈ విధంగా ఇంద్రియ తనలో కలిగిన మార్పును స్పష్టంగా తెలుసుకోగలిగింది. మర్నాడు ఉదయం ఆ స్నేహితుడు వెళ్లిపోయిన తరువాత ఆమెకు చాలా హాయిగా ఉంది. ఆ మనిషిని మళ్ళీ చూడకుండాఉంటే బాగుండుననుకున్నది.

కాని ఇంద్రియ ఆమాటమీద ఉండలేక పోయింది. ఆమె కింకా ఇతర స్నేహి

తులున్నారు. త్వరగానే ఆమె జీవితం మళ్ళీ యధాప్రకారం అయిపోయింది. ఇప్పుటికి వెకటికి తేడా ఏమంటే—ఇప్పుడామెకు వెక ఎరగని అసంతృప్తి ఒకటి కలిగింది. ఆ అసంతృప్తి వైకించినప్పుడల్లా ఆ కుర్రవాడి హోటలుకు ఫోనుచెయ్యాలనిపించేది. అతని రూము సంబరమాత్రమే తెలుసును ఇంద్రియం. ఆమె తన పూర్వస్నేహితులతో చిరాకు పడటమూ పోట్లాడటమూ సాగించింది.

ఒకనా డామెకు ఏమీతోచలేదు. ఆరోజున ఆమె కొక కొత్తసందేశం కలిగింది. ఆమె ఆ కుర్రవాణ్ణి క్రిమంగా మరిచిపోతున్నది! అది ఆమె కిష్టంలేదు. తన జీవితానికి ఒక్కరినన్నా ప్రేమించాలి—ప్రేమించితేరాలి. తనకు అతని మీద ప్రేమ లేదేమో! అంటే అతన్ని క్రిమంగా మరిచిపోవటం ఎందుకు కలుగుతుంది? ఈ దిక్కుమాలిన ఇంద్రియనిగ్రహం తను ఏమని ప్రారంభించింది? ఆకుర్రవాడు తనను మోసంచేశాడు. తను

“ప్రేమించిన మనిషికి ఇంద్రియనిగ్రహం ఉండటం దేమో అనుకుంటాను. నన్ను ఒకరిద్దరు ప్రేమించారు. వారిల్లా ప్రవర్తించలేదు. నేను ప్రేమించినప్పుడు కూడా నా ప్రేమను ఇంత ఆవేశంతో ఖర్చుచేసుకోలేదు. నా అనుభవంలో ప్రేమించిన మనిషికి సాధ్యమైనంత ఎడంగా ఉండటంలోనే ఆనందం ఎక్కువ ఉంది.”

దగ్గర వెట్టిన ఫోటోలలో ఫ్రెడ్ మాక్ మురేను చూసేవూ. అప్పుడామె కిర్ణమయింది తను అక్కడికి ఎందుకు వచ్చిందీ, ఆ ఫోటోల కెదురుగా ఎందుకు నిలబడింది. ఆ కుర్రవాణ్ణి స్వయంగా వెళ్లి చూడటానికి ఆమెకు ధైర్యంలేదు. “ఇది ప్రేమకాదు!” అని అతను అంటే?

ఇంద్రియ బారిపోయిన హృదయంతో రూపాయి బేడా టికెట్టు కొనుక్కుని లోపలికి వెళ్లి కూర్చుంది. ఆ కుర్రవాడు రాలేదు. అందరి మొహాలూ పరికిరించి ఇంద్రియం. అతని మొహం కనిపించలేదు.

ఆనాడు ఆ హాయిలో వేస్తున్న చిత్రం “ట్రెయిల్ ఆఫ్ ది లాస్ సమ్ వైక్.” వర్ణచిత్రం. ఫ్రెడ్ మాక్ మురేను చూడగానే ఇంద్రియం అసహ్యం వేసింది. అతని మొహం ఎర్రగాఉంది. అతన్ని సిల్వీయా సిడ్నీ ఏమని ప్రేమించిందో కథ చూస్తున్న ఇంద్రియం అర్థంకాలేదు.

ఇంటర్వ్యూలో ఇంద్రియం బయటికివచ్చేసింది. ఆమె మళ్ళీ హాయిలోకి పోలేదు. నేరుగా టాక్సీచేయించుకుని ఎంపైర్ హోటలుకు వచ్చేసింది. ఆమెను చూడగానే లిఫ్ట్ వాడు తెలుపుతెచ్చాడు. ఆమె 25 సంబరు గది వెతుక్కుంటూ వెళ్లి చూసింది. అందులో ఇద్దరాడవాళ్లు తప్ప ఎవరూలేరు.